

V době, kdy vlastní společnost považujeme za „nemocnou nedorozuměním“, nám práce vizuální umělkyně Terezy Velíkové přibližují mezilidskou komunikaci jako „pokusy o spojení“. Její vícekanálové videoinstalace jsou jakýmsi „dialogickými kolážemi“ nebo „sešivanými rozhovory“ - splenými, sešitými z promluv. Proto také na výsledném tvaru zůstávají patrné známky tohoto „sešívání“, podobně jako stehy na sešivané dece. Komunikace neprobíhá hladce, zadržává, místy se i vytrácí.

V Chebu Velíková rozvádí přístup, který vloni ověřila dvojkanálovou videoinstalací Mezihra, kdy obsah rozhovoru poprvé skládala z výňatků z většího počtu divadelních her. Zadáním pro herce přitom bylo, aby texty deklamovali stejně, jako je v minulosti nastudovali pro představení. To do plynutí těchto nově sešitých rozhovorů přináší neočekávané zvraty a jistou nepředvídatelnost.

Na nové trojkanálové audiovizuální instalaci, kterou vytvořila speciálně pro svou chebskou výstavu, spolupracuje s herci Západočeského divadla v Chebu Jarmilou Šimčíkovou, Pavlem Markem a Radmilou Urbanovou. Pravidelným návštěvníkům zdejšího divadla tak mohou být některá místa rozhovoru povědomá, což jen zvyšuje napětí mezi původním a novým kontextem. Zatímco však dva prve jmenovaní opět deklamují věty „jejich“ divadelních postav, třetí

z nich dostala roli imaginární čtenářky scénářů, kterou napsala Velíková. Po formální stránce v něm fúzuje videoart s divadlem a literaturou. Zároveň však divákovi předkládá dvojí metaforu komunikace. V té první jde o možnosti mezilidského dialogu jako takového. V druhé rovině se však jedná i o obraz naší aktivní role v komunikaci člověka s uměleckými díly. Čtenářku scénářů lze přitom brát nejen jako alter ego autorky výstavy, která se snaží konstruovat komunikační platformu pohybem napříč promluvami různorodých mluvčích, ale i jako alter ego každého, kdo se nechá vystavit „komunikací“ s uměleckým díly v jejich pluralitě.

Tereza Velíková se narodila v roce 1979 v Plzni, část svého dospívání ovšem strávila v Chebu. Studovala v Praze na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v ateliérech Adély Matasové a Jiřího Davida. V roce 2014 byla finalistkou Ceny Jindřicha Chaloupeckého. Od roku 2005 patří k dramaturgickému týmu Galerie Entrance. Žije a pracuje v Praze.

Hra na tři, frame z videa, videoinstalace, 2x video, 1x audio ve smyčce, 12 minut, GAVU Cheb, 2018

Hra o knize, videoinstalace, 4x video ve smyčce, 5 minut, Národní galerie v Praze – Veletržní palác, v rámci Finále Ceny Jindřicha Chalupeckého 2014, 2014

Mezihra, frame vizualizace videoinstalace, 2x video ve smyčce, 10 minut, 2017

Tereza Velíková, Hra na tři
Malá galerie
17. května – 24. června 2018
Kurátor Jiří Ptáček

Výstava je uspořádána ve spolupráci se Západočeským divadlem v Chebu.
Galerie výtvarného umění v Chebu
příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163
info@gavu.cz, www.gavu.cz

Výstavní program GAVU Cheb je podpořen z grantového programu MK ČR.
V roce 2018 vydala Galerie výtvarného umění v Chebu. Text Jiří Ptáček, grafika Kolář & Kutálek,
tisk Dragon Press, s. r. o., náklad 500 ks.